

forekommer mig, at det er utvivlsomt, selv efter de noget magre Oplysninger, der foreligger fra Ministeriets Side, at det finansielset vil være en daarlig Forretning at omdanne Katedralskolen i Stedet for at udvide Jærnbaneposthuset. Naar det ærede Medlem fra Odense saa stærkt skildrede Ulemperne ved de nuværende indskrænkede Postlokaler, har han fuldstændig Ret deri, og der er heller intet Menneſte i Udvalget, som ikke mener, at man bør gaa til en Udvidelse af disse Lokaler; kun er det et Spørgsmaal, om Udvidelsen skal finde Sted ved at udvide Jærnbaneposthuset eller ved at omdanne Katedralskolen. Det er det Spørgsmaal, der staar aabent til næste Aar. — Med Hensyn til Skolebørnernes Rejser sagde jo den højtærede Minister, at han skulde gøre, hvad han kunde; men det forekommer mig, at den højtærede Minister tog lidt for køligt paa denne Sag; den havde maaske nok for tjent en lidt større Barme. Naar den ærede Minister saa stærkt fremhævede, at det her var et ligefremt Offer, der blev forlangt fra Statsbanernes Side, saa siger jeg: Ja vel, det er et Offer, men det er ogsaa et Offer, som det er værd at bringe. Sagen er Offeret værd, og naar det er Tilfældet, plejer man jo ikke at vige tilbage for at bringe et Offer. Den højtærede Minister fremhævede, at vi altid forlangte, at Jærnbanerne skulle administreres sparsommeligt. Det er ganske rigtigt, vi holde paa Sparommelighed, hvor det er nødvendigt, men den højtærede Minister skal ikke kunne rette den Bebrejdelse imod os, at vi ikke ere villige til at gaa med til Udgifter, hvor det paavises, at disse Udgifter staa i Forbindelse med virkelig almenyttige Formaal. Vi ere gaade med til den store Bevilling til Afsolingsvogne, til Presenninger osv. Er der en Samfundsinteresse, som kan paaberaabes til Grund for Bevillingen, tror jeg, at den højtærede Minister maa indrømme, at Finansudvalget og Tinget altid have stillet sig særdeles velvillig, og jeg tør ogsaa udtale her, at det er et af de Punkter, hvor vi vel ere klare paa, at det vil medføre nogle forøgede Udgifter. Det kan jo ikke være store Sager i Forhold til Jærnbanebudgettet i det hele taget, ærlig talt er det en ren Ubethdelighed, og jeg finder ganske simpelt, at det, at denne Udgift bliver noget forøget, er vel begrundet. At Jærnbanepersonalet ikke skulde kunne overkomme det, tror jeg ikke, og det sagde Ministeren jo heller ikke saa bestemt, han sagde blot, at det vilde være meget vanskeligt. Jeg kan for saa vidt beklage, at Ministeren fremhævede noget skarpt, at jeg havde tillagt for-

skellige Personer og Institutioner Væren for Skolebørnernes Rejser, men havde glemt Statsbanepersonalet. Jeg skal være saa villig som nogen til at yde dette den Væren, der tilkommer det. Efter alt, hvad jeg har erfaret om, hvorledes denne Sag er bleven behandlet fra Statsbanernes Side, tror jeg, at Statsbanefunktionærerne, de høgere som de lavere, have al Væren af det. Det er slet ikke saa ringe en Ulejlighed at befordre saadan en Ladning Børn, der ofte selv ingen Besked vide om, hvor de skulle hen, og i Virkeligheden maa vejesles af Personalet, og jeg tror, at det er slet den største Imødekommen og Velvilje, og at der har været vist megen personlig Opofrelse fra den Side. Nu ønsker jeg altsaa, at Ministeriet, den højtærede Jærnbaneadministration, ikke maa staa tilbage, men vil strække sig saa vidt, som det paa nogen Maade er muligt. Hvad det angaar at befordre Skolebørn fra Landet til Kjøbenhavn eller mellem Stationer i Landet indbyrdes, saa vil der jo her ikke være Tale om forøgede Udgifter, for her kommer en Skole en Dag og der en Skole en anden Dag, og der kan næppe være Tale om andet end om at skaffe Plads i de Tog, som ere der, i alt Fald ved at sætte en Vogn eller to til, saa der kan ikke være saa forstrækkelig megen Ulejlighed, end lige Besøtning derved. Ministeren lovede jo ogsaa at tage kollektive Rejser under velvillig Overvejelse. Han lagde Vægt paa, at de skulde være kollektive, jeg tror for Resten, jeg allerede fremhævede i mine Udtalelser, at man naturligvis ikke venter, at en enkelt Husmand, der rejser alene, skal have denne Begunstigelse, men vi ere ogsaa mere og mere komne ind paa kollektive Rejser, og det er med Hensyn til dem, at Begunstigelsen ønskes. — Med Hensyn til Telefonledningerne synes jeg, vi ere meget nær ved en Forstaelse. Jeg er enig med Ministeren i, at hvor der er private Telefonledninger, er der ikke Spør om Grund til at belejre Statstelefonen med det forøgede Arbejde, som der her bliver Tale om. Altsaa, fra Roskilde, Slagelse, Ringsted o. s. v. til Kjøbenhavn er der ingen Grund til at tage Statstelefonen i Beslag, der kunne vi bruge de private; men udefter, fra de sjællandske Byer over til Odense, til de jydske Byer og til Lydskland, findes der ingen saadan Forbindelse, og der vilde vi gerne bestemt holde paa, at Statstelefonen bliver brugt for disse mellemliggende Byer til saadanne Forbindelser. Der vil jo slet ikke kunne blive Tale om saa stor en Benyttelse, at det væsentlig kan træde hindrende i Vejen for Telefonens Anvendelse til Hovedformaalet.